

Lukács A. Mónika

A jégmezőn túl

Illusztrálta: Szabó Lilla

A könyvhöz további kiegészítő anyagok
találhatók az alábbi kód beolvasásával:

Tengernyi kaland sorozat
Olvass velem!
Ajánlott a 6–8 évesek részére

Lukács A. Mónika
A jégmezőn túl
Illusztrálta: Szabó Lilla
Angol nyelvre fordította: Gyurka Adrienn
Budapest, 2025

ISBN 978–615–02–3999–6

Grafikai tervezés: X-TRA Média Kft.

Nyomda: Prime Rate Zrt.

Előszó

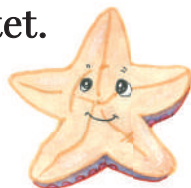
A *Tengernyi kaland* meséinek főhősei
más-más utat járnak be,
hogy megtalálják a biztonságot
és életben maradjanak.

A sorozat első könyvében Adél
– egy kispingvin – félelmetes hangra
ébred. Fókák jönnek? Vagy ennél is
nagyobb veszély leselkedik rá?

Az izgalmas kaland megismerését
könnyen érthető mondatok, nagy
méretű betűk segítik. A színes akvarell
rajzok igazán élményszerűvé teszik
az olvasást és a szövegértést.

A bátrabbak a könyv megfordításával
angolul is elolvashatják a történetet.

Adél

A sarkvidéken élek boldogan a családdal és a többi pingvinnel.

Adél vagyok, egy kislánypingvin, aki nagyon szeret itt úszkálni a vízben, és játszani a jégen. Az egész életem csupa móka és kacagás. Ez a hely egyszerűen káprázatos!

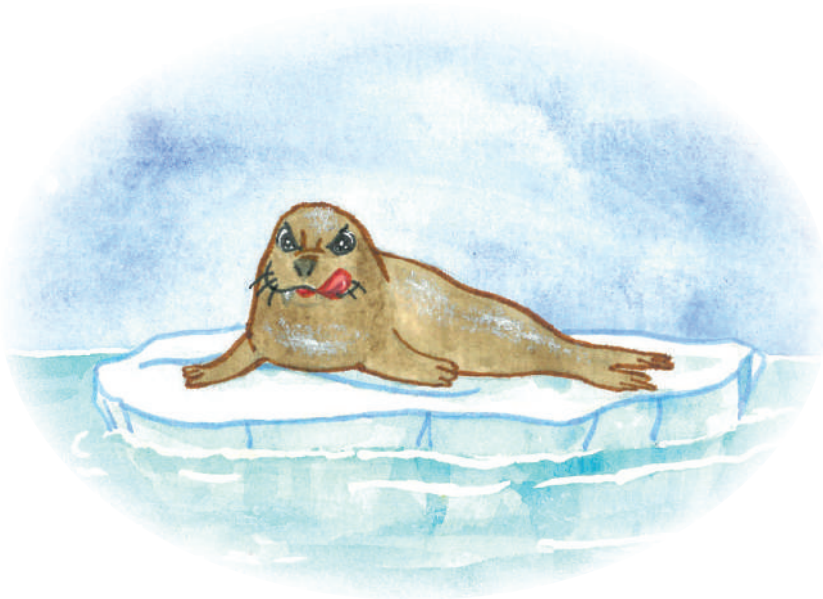
I. FEJEZET

Olvadás

A sarkvidéki éjszakák csendjében mindig van valami megnyugtató, békés. De most hajnalban valami különös zaj hallatszik a sötétben. Figyelek csendben és riadtan, próbálom kitalálni, hogy mi lehet az. Egyre tisztábban hallok a mély ropogás hangját. A föld alattam remegni kezd, mintha valami közeledne. Furcsa és ijesztő érzés.

Még soha nem történt ilyesmi. A szívem hirtelen összeszorul. A szokásos hideg most valahogy sokkal dermesztőbb lett.

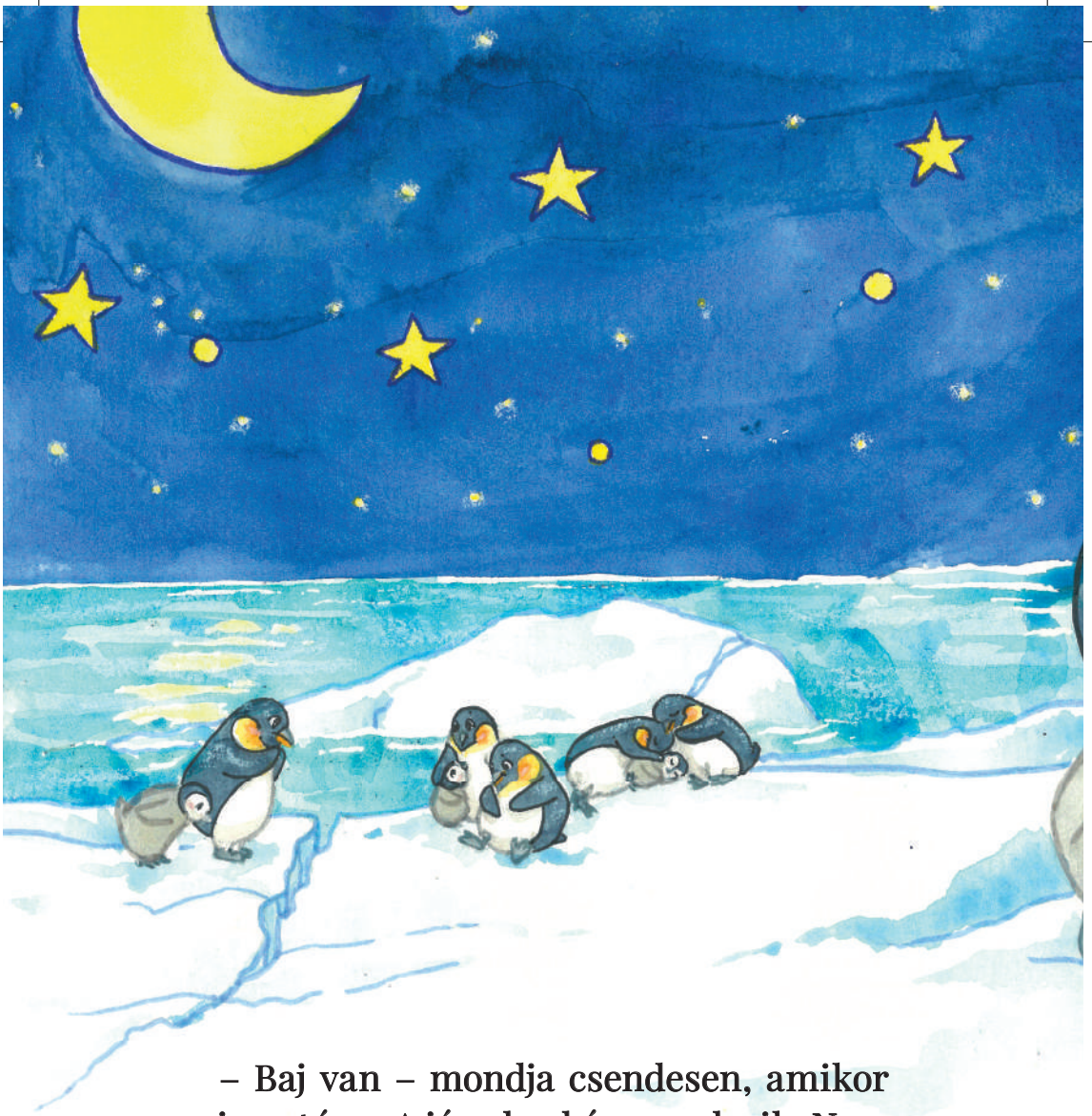

- Lehet, hogy szörnyeteggé nőtt hatalmas fókák támadnak meg éppen minket?
- töprengek magamban.

Anyai megébred a furcsa zajra. Gyorsan felébreszti apát.

Apa álmosan nyitja ki a szemét. Hallgatja a recsegő morajlást, aztán nagyon komollyá válik. Eltutyog, hogy megnézze, mi történik.

– Baj van – mondja csendesen, amikor
visszatér. – A jég olvad és repedezik. Nem
maradhatunk itt sokáig. Hamarosan nem
lesz biztonságos. El kell mennünk innen.

Egyáltalán nem értem, hogy egy hasadó jég miért ennyire ijesztő a családnak. Hiszen nem is a szörnyeteggé nőtt óriásfókák akarnak megenni minket.

– Ezt meg lehet javítani? Nem? Csak a hangja nagy – tűnődöm.

Leó, a bátyám mindig bátran viselkedik, de most az ő szemeiben is félelmet látok. Érzem, hogy ez veszélyes és komoly dolog.

Közelebb húzódom anyához.
– Mi lesz most? – kérdezem tőle suttogva.

II. FEJEZET

Az én ötletem

A szüleink tanakodni kezdenek.

– Valamit lépnünk kell. Megoldást kell találnunk! – mondja apa aggódva.

Sokáig vitáznak, hogy mitévők legyenek.

– Mi lenne, ha keresnénk egy mozgó jégtáblát? – szólalok meg bizonytalanul.

– Egy olyat, ami elég erős, hogy elvigyen innen minket?

Leó is közbeszól:

– Amikor egyszer titokban elcsavarogtunk Adéllal, láttuk, hogy olyan hatalmas a világ és annyi részét nem ismerjük még! Kell lennie olyan helynek, ami biztonságosabb.

Mindannyian rám néznek. Látom, hogy anyának remény csillan fel a szemében, és apa is egyetért a javaslatommal.

– Jó ötlet. Keresnünk kell egy hatalmas mozgó jégtömböt – mondja elgondolkodva.

Apa nem této vázik sokáig. Készül a felderítő útra. Leó is vele akar menni, így együtt indulnak el.

Anya izgatottan siet, hogy elmondja
a menekülési tervet a pingvinnépnek.

Én egész nap a jégmező szélén ülök.
Le sem veszem a szemem a végtelen vízről.

Szívből kérem a fénytündéreket, hogy
mentsék meg apát és Leót a rémisztő
fókák fogaitól.

Hosszú órák után végre megpillantom
őket a távolban.

– Megtaláltuk az úszó jégtáblát, ami
megmenthet minket! – kiáltja Leó.

A pingvintörzs tapsviharral fogadja őket és a jó hírt.

Az idő viszont sürget. A jég alattunk egyre hangosabban recseg. A repedések pedig sokkal mélyebbek, mint korábban.

Nem maradt sok időnk.

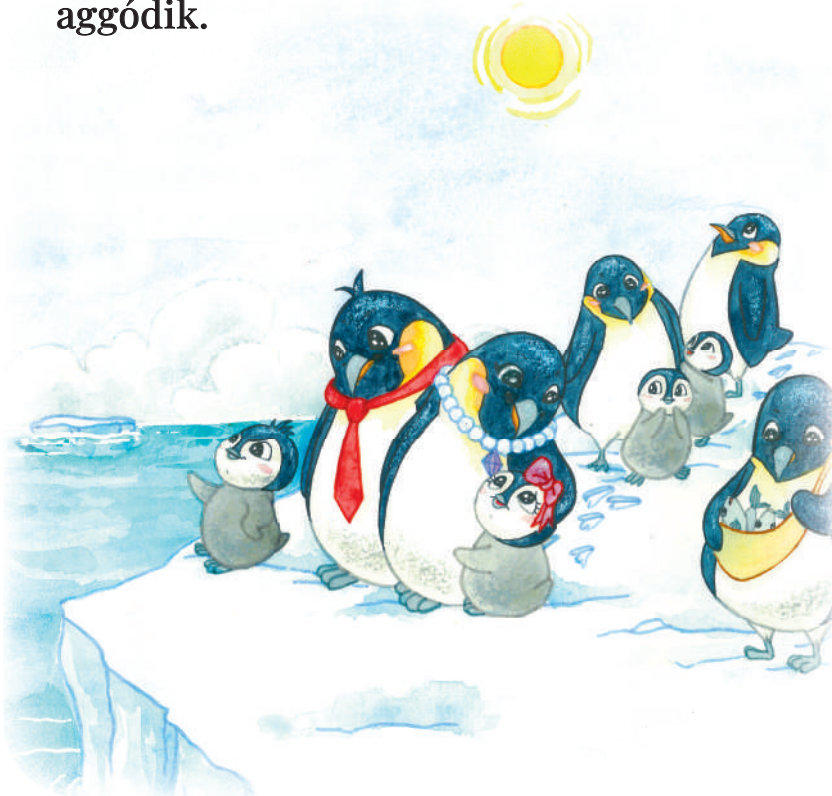

III. FEJEZET

Menekülünk

A sok csivitelő és panaszkodó pingvinnel együtt útnak indulunk. Látom, hogy anya aggódik.

Az úszás nagyon fárasztó számomra,
muszáj lassítanom. Bukfencezem párat,
játszadózom a hullámok és a jégdarabok
hátán.

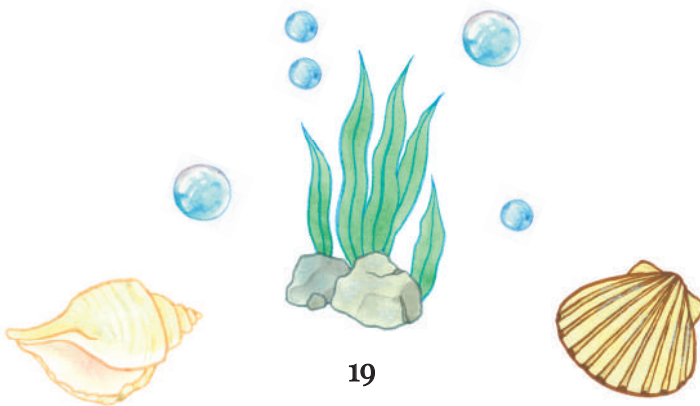

Lemaradok.

Megijedek, amikor nem látok sehol
senkit. Kiabálni kezdek, hátha valaki
meghallja.

Látom, hogy egészen közel hozzám egy
fóka leselkedik rám. A szívem hangosan
lúktet és kalapál.

Gyorsítani akarok, de nem tudok.
A szárnyaim állandóan a jégtörmelékek
közé ragadnak és visszafognak. Nehéz
így haladni. A fóka kitartóan követ, mint
egy éhes szörny. Reszket az egész testem,
és nagyon félek.

- Ezt a küzdelmet el fogom veszíteni
- sóhajtok magamban.

Ekkor váratlanul meglátom anyát, aki időben észrevette, hogy eltűntem és megkeresett.

– Itt vagyok, ne félj – suttogja gyengéden. A hátára vesz és mint egy rakéta, olyan sebesen ment ki engem a túéles jégdarabok közül.

Erőtlenül és fáradtan, de határozottan kapaszkodom a nyakába.

Végül mindannyian elérjük a mozgó jégtáblát.

Én még remegek a történetek után. Anya odabújik hozzám, átkarol. Mesélni kezd a sarki fény tündéireiről, akik vigyáznak minden kispingvinre.

Hamar belealszom a mesébe és a hullámok hangjába.

IV. FEJEZET

Az új lakóhelyünk

Napokon át visznek az áramlatok az új tájak felé. A mozgó tömb folyamatosan ringat. Már megszoktam.

Egyik pillanatban apa észrevesz egy hatalmas jégmezőt a távolban.

– Nézzétek! Ott az új otthon! – kiált fel torkaszakadtából.

A pingvinek mind leugranak a jégtábláról. Úsznak a csodálatosan szép vidék felé.

Én beleszagolok a szélbe. Halak, rákok illata árad felém.

– Sikerült. Megmenekültünk – suttogja
anya és egy nagy puszit nyom az arcomra.
Ezt az éjszakát már az új otthonunk
földjén töltjük.

Teljesen biztonságban érzem magam.
Anya aznap este különleges halakról és
madarokról mesél nekünk.

Álmomban színes halakkal táncolok.
Velük úszkállok, nevetgélek és fedezem
fel az izgalmas világukat.

Tudtad-e?

A pingvinek leginkább a Föld déli féltekén (Antarktison) élő madarak, ám nem tudnak repülni. Csivitelő hangon beszélnek egymással. Tojással szaporodnak, melyet a szülők felváltva tartanak melegen. A pingvinek egy életre választanak párt maguknak.

Tökéletesen alkalmazkodtak a hideg, sarkvidéki környezethez.

Kiváló úszók, gyorsan és nagy mélységekbe képesek lemerülni.

Főként halakkal és rákokkal táplálkoznak. A pingvinek csapatokban (kolóniákban) élnek és csoportosan mozognak. Együttműködve védik egymást a hideg ellen.

Egy ősi legenda szerint azért nem tudnak repülni, hogy őrizzék az Antarktisz legmélyebb titkait.

Pályázati leírás

A könyv az „*Empowering students as agents of change*” (SHORE) projekt (www.shoreproject.eu) keretében készült, melynek magyarországi tagja a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem. A program egyik célja, hogy a gyermekek jobban megismerjék az óceánok, tengerek és Földünk vizeinek fontosságát, élővilágának sokféleségét.

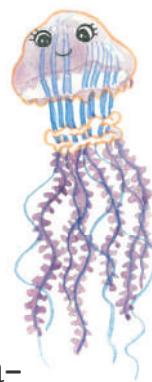
A projekt elsődleges küldetése az „*óceáni műveltség*” kiterjesztése. E törekvést segítik a *Tengernyi kaland* történetei is, amelyeken keresztül a kisiskolás gyermekek a mesék világán át kerülnek közelebb a vizek és a közelükben élő fajok különleges világához.

Átélik küzdelmeiket, megértik csodálatosan szoros kapcsolatukat, érzékenyebbek lesznek a víz és környezetének egymásra gyakorolt hatására.

Tudtad, hogy létezik 7 óceáni alapismeret, amit mindenkinek illik tudni?

1. A Földnek egy nagy óceánja van.
2. Az óceán és az óceánban lévő élet alakítja a Föld jellemzőit.
3. Az óceán jelentős hatással van az időjárásra és az éghajlatra.
4. Az óceán lakhatóvá teszi a Földet.
5. Az óceán az élet sokféleségének ad otthont.
6. Az óceán és az emberek elválaszthatatlanul kapcsolódnak egymáshoz.
7. Az óceán nagyrészt felderítetlen.

Az itt szereplő vélemények és állítások a szerző(k) álláspontját tükrözik, és nem feltétlenül egyeznek meg az Európai Unió vagy az Európai Bizottság hivatalos álláspontjával. Sem az Európai Unió, sem az Európai Bizottság nem vonható felelősségre miattuk.

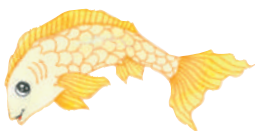

Tartalom

Előszó – 3

Adél – 4

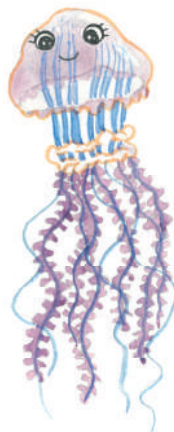

I. fejezet

Olvasás – 5

II. fejezet

Az én ötletem – 11

III. fejezet

Menekülünk – 17

IV. fejezet

Az új lakóhelyünk – 24

Tudtad-e? – 28

